

ver vi lidt skeptiske, når vi i bemærkningerne ser, at skatteministeren siger, at forslaget vil medføre et provenutab på 200 mio. kr. Det tegner jo meget godt over for skatteyderne, men så tilføjes det, at det i løbet af et par år vil give en provenuindtægt på 400 mio. kr., og så er det, man tænker, at det kunne man godt tænke sig at få lidt uddybet under udvalgsarbejdet.

Men der er jo rejst en række principielle spørgsmål, så vi vil til dette lovforslag sige: Der er visse ting, vi er positive over for, men vi vil tage endelig stilling til forslaget efter udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Også i dette tilfælde skal jeg takke for en overvejende positiv tilslutning til forslaget.

Hr. Jes Lunde og hr. Frank Aaen berører ikrafttrædelsestidspunktet og siger, at der er for længe til ikrafttrædelsen. Jeg kan i og for sig godt give de herrer ret, men problemet er, at det her, som det også antydes eller måske endda mere end antydes i bemærkningerne, er et område, der er utrolig arbejdstungt med hensyn til at lave systemændringer, og derfor skal vi passe meget på, at vi ikke i vores iver kommer til at forhaste os og kommer i en situation, hvor der laves fejl. Der er ikke noget så beklageligt og så kedeligt som at lave fejl i noget som det her.

Det er sådan, at teknologien skal med, edb'en skal med. Hvis vi vælger at sige, at vi vil lave det mere raffineret, og vi vil lave det hurtigere, må vi droppe at udvikle edb-softwaren og muligheden for at teste den og gå over til en mere manuel behandling, og så er der virkelig tale om fejkilder.

Jeg vil selvfølgelig svare på alle spørgsmål og komme med alle mulige tilkendegivelser under udvalgsbehandlingen, men jeg vil fraråde, at man satser meget på at forcere indførelsen af dette lovforslag. Det er utrolig tungt. Jeg skal selvfølgelig ikke bestemme det, men jeg vil i hvert fald anbefale dem, der er interesseret i dette tema, at spørge i udvalget om, hvor meget arbejde der skal til for at lave disse ændringer. Det er ikke af ond vilje, det er alene ud fra en erkendelse af, at teknikken skal følge med.

Det er egentlig også det, der er svaret på det spørgsmål, som jeg tror hr. Kim Behnke rejste: Hvorfor lægger man sig på renteniveauer, og hvorfor relaterer man det ikke til den løbende diskonto plus en eller anden procent f.eks.? Her er svaret, at det såmænd også har været inde i

overvejelserne på et tidligere tidspunkt, men man har fraveget det igen ud fra det synspunkt, at det ville gøre det endnu mere tungt og besværligt med de ressourcer, vi har på nuværende tidspunkt.

Derfor har vi valgt en enklere model, nemlig at angive rentefødderne direkte i procenter og ikke som en funktion af, hvad diskontoen er. Det gør det også lettere gennemskueligt, så alle ved, hvad det drejer sig om, men det er rigtigt, at man burde få det til at bevæge sig mere med markedsrenten. Men det er igen systemmæssige overvejelser, og hvis vi skal have det med ind, tror jeg, det vil tage endnu længere tid og vil kræve endnu flere ansatte i den offentlige sektor, og det tror jeg ikke, hr. Kim Behnke helt er med på, hvis man spørger ham. Så jeg vil sige, at det her er et kompromis, som man kan leve med.

Med hensyn til hr. Frank Aaens bemærkninger om selskabstømmerproblemstillingen kan man godt sige, at vi her er inde på det problem, som hr. Frank Aaen nævner, nemlig den asymmetri, som i høj grad eksisterer, når man tager visse af selskabstømmersagerne. Det forholder sig i hvert fald sådan, at den personkreds, som det vedrører, er ganske begrænset, og en konsekvens af reglerne her er, at incitamentet til at trække sagerne i langdrag vil blive nedsat. Hr. Frank Aaen siger minimalt, jeg vil sige væsentligt.

Jeg kan ikke se nogen løsning umiddelbart, uden at man skal gå ind og lave særlovgivning, og det er jeg altså ikke meget for, men kan hr. Frank Aaen tænke kreativt i forbindelse med udvalgsbehandlingen, sådan som han antydede, er jeg da parat til at diskutere det. Men vi skal altså, selv om vi her taler om situationer, der bestemt ikke er attråværdige på nogen måde, være meget varsomme med at lave særlovgivning. Det synes jeg støder mod andre hensyn, som vi i allerhøjeste grad også er sat til at varetage her.

Så vil jeg lige sige til hr. Kim Behnke, at vi for nogen tid siden drøftede en konkret sag i Skatteudvalget og andre steder, og jeg kan kun sige, at vi jo hørte Kammeradvokaten, som klart og utvetydigt sagde, at der i de tilfælde, som blev diskuteret, er hjemmel til at opkræve morarenter. Jeg mener altså, at det problem er løst med Kammeradvokatens tilkendegivelse, og det har jeg også gjort rede for over for udvalget.